

پهلوان حسین کاشمیری، از قهرمانی هایش می گوید

مرد دو طلایه ایران

وقتی قهرمان به تهران را به همراه دیگر ورزشکاران به تهران بردند، یاد نمی آید نخست دولی در مان هافایده ای کند که گوش اسکناس های نوو تا نخورده ای که قبل از المپیک به ما وعده کرده بود بامقدار یاقی مانده، یک پیکان پاداش داد. مقداری از این پول را پس نیز برایش سنگ تمام می گذارند. به محض ورود، تیمر ابروی یک جیب رو می کنند و دور تادور مشهد می گردانند. مردم با شادی از آن ها استقبال می «استاندار خراسان یک سکه ضرب امام رضا (ع)، رئیس تربیت بدنی خراسان سکه تمام و کارخانه نان رضوی هم یک تخته فرش ۱۲ متری به من هدیه دادند»

محمد سلامی استاد - ورزشکاران هر شهر، هویت آن شهر هستند و زمانی که به سن پیری و باز نشستگی می رسند، ارزش معنوی آن ها چند برابر می شود و از آن ها با عنوان «پیش کسوت» یاد می کنند. تقدیر از این ورزشکاران گاهی بسیار ساده است مگر آن ها از مردم چه می خواهند؟ اندکی توجه و مقداری یاد کردن. این کار مدتی است که در شهر داری منطقه ۱۰ با نصب پلاک یادبود بر سر در منزل این پیش کسوتان انجام می گیرد. شهر آرا محله به هفده سالگرد گذشت جهان پهلوان تختی ورزش جوانمردی و فوت، به سراغ حسین کاشمیری پیش کسوت کشتی محله فرهنگیان و قهرمان سه دوره المپیک ناسنواییان کشور، کارمند است و در اداره راه خدمت می کند. طولی نمی گزیده باشد. مادر می شود. حالا حسین بزرگ شده است و پدر و مادر یادوق، او را در یکی از مدارس تربیت حیدریه حبصه به سر اقم آمد. یک سال در کیر و دار بستری شدن بودم. دکتر ها وقتی روند بیماری ام را تانی می کنند و اونی تواند به درس ادامه دهد: «هنوز چهارم دبستان بودم که بیماری حصبه به سر اقم آمد. یک سال در کیر و دار بستری شدن بودم. دکتر ها وقتی روند بیماری ام را دیدند، از من قطع امید کردند اما خدا، همیشه یک جای کار ایستاده است و به همه بنده هایش نظر دارد. کم کم حال خوب شد اما حصبه از آن زمان بر ایم یک یادگاری گذاشت که هنوز همراه ام است. به دلیل ابتلا به این بیماری، شنوایی ام تحت تاثیر قرار گرفت و کم شنوا شدم.»

همیشه خدا را شاکرم

بیماری حسین بر زندگی او تاثیر گذاشت ولی در نهایت زندگی اش را سروسامان داد. گاهی اوقات مشکلی در زندگی مابنده هایش می آید و سریع پیش خدا از آن مشکل گله می کنیم که چرا کمکمان نمی کند ولی نمی دانیم که سال بعد باعث پیشرفت امروزی، چند شود و به نردبانی برای موفقیت ما تبدیل شود؛ درست مانند آنچه برای آقای کاشمیری پیش آمد. کشتی گیر محله فرهنگیان بعد از بیماری حصبه و ضعف شنوایی، نتوانست با امکانات آن زمان به درس ادامه دهد و تا ششم ابتدایی بیشتر در سن نخواست و ولی همین کم شنوایی باعث شد که به کشتی روی بیاورد و چهار مدال کشتی المپیک ناسنواییان را برای کشورش به ار مغان بیاورد:

از زمیناستیک تا کشتی

پهلوان حسین مدتی به زمیناستیک ادامه می دهد تا اینکه با تشویق پسر خاله ویکی از همکاران به کشتی روی می آورد. روزی که به ورزشگاه سعدآباد می رود، با آقای غفاری، مربی کشتی، آشنا می شود. غفاری ابتدا از شکل و شمایل کاشمیری خوشش نمی آید و خیلی به او روی خوش نشان نمی دهد ولی بعد از اینکه او را تست می کند، به وی علاقه مند می شود: «وقتی رفتم به سراغ کشتی، هنوز یک ماهی نشده بود که مسابقات انتخابی و قهرمانی ایران در خرم آباد شروع شد. مربی ام به من گفت در این مسابقات شرکت کن و راستش من هم بدم نمی آمد که حداقل خودم را محک بزینم. با اعتماد به نفس به خرم آباد رفتم و یکی یکی حریفان را شکست دادم و شدم نفر اول مسابقه.» مسئولان راهکست به خرم آباد رفتم و یکی یکی حریفان را شکست دادم و شدم نفر اول مسابقه. برای المپیک رومی بینند، از فنون او خوششان می آید و به او دلگرمی می دهند و او را تشویق می کنند که است، آماده شود: «وقتی در این مسابقه شرکت کردم و مقام آوردم و بقیه به من دلگرمی کردند که همیشه زمیناستیک را راه کرده و دغدغه شب و روزم شد کشتی.»

برنده همزمان مدال طلا و نقره المپیک شدم

سال ۱۳۵۶ است و یک سال از قهرمانی در خرم آباد گذشته است. چند ماهی به مسابقات رومانی نمانده می شود تا در مسابقات انتخابی المپیک اعزام آنجا نفر اول شده و به المپیک اعزام می شود. «وقتی از برپایی مسابقات، یاد می آید که چند روز قبل جدید آبوهوایی و محیط آنجا فرستادند تا با شرایط روزها نبود که یک شب قبل از مسابقه، ورزشکاران را اعزام کنند. در آنجا در کشتی آزاد شرکت کردم و تک به تک با حریفانم مسابقه دادم و مدال طلای المپیک ناسنواییان وزن ۵۴ کیلوگرم ایران را گرفتم. وقتی فینال به پایان رسید و مدال طلای مسؤل فدراسیون وقت، پیش من آمد و غیر منتظره گفت که خود را برای مسابقه آماده کن.» بعد از درخشیدن پهلوان حسین در رشته کشتی آزاد، مسؤل فدراسیون پهلوان حسین در رشته کشتی آزاد، جای فرنگی کاری که برای کشتی ایران تصمیم می گیرد به فرنگی کار هم به روی تشک کشتی کند و او به جای خوردم، گفتیم من خسته ام و در ضمن کمتر از فنون کشتی فرنگی اطلاع دارم، بنابراین احتمال شکستم زیاد است ولی رئیس فدراسیون گفت من به توو میسل باطنی در رشته فرنگی هم

شرکت کردم و موفق به کسب مدال نقره المپیک در فرنگی شدم. «حالا پهلوان حسین با دست پر به ایران می آید و هر دو مدال نقره و طلای المپیک رومانی را به گردن خود آویزان کرده است.»

